

PROBLEMATIEK VAN DIENSTVERRICHTERS, DIE GEEN BELGISCH FISCAAL INWONER ZIJN, OPGENOMEN OP DE BELGISCHE PAYROLL IN HET KADER VAN TAX SHELTER

I. Inleiding

De inschrijving op de Belgische payroll van de dienstverrichter, die geen Belgisch fiscaal inwoner is, is **niet relevant** om te beoordelen of de uitgave m.b.t. de prestatie in aanmerking komt als Belgische uitgave volgens art. 194ter, § 1, eerste lid, 7° WIB 92.

Het zijn immers de **Overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting** die bepalen of België al dan niet bevoegd is voor belastingheffing op de prestaties van een niet-inwoner, of het nu gaat om een artiest, technisch personeel of ander.

Een prestatie op Belgische bodem is een noodzakelijke maar geen voldoende voorwaarde opdat de prestatie zou mogen belast worden in België.

Prestaties buiten België door dienstverrichters, die geen Belgisch fiscaal inwoner zijn, zelfs indien opgenomen op de Belgische payroll, komen dus de facto niet in aanmerking als Belgische uitgave voor Tax Shelter.

II. Komen de beroepsinkomsten van een acteur, die geen Belgisch fiscaal inwoner is, opgenomen op de Belgische payroll, in aanmerking als Belgische uitgave ?

A. Art. 194ter WIB 92

In het nieuw Tax Shelter systeem, van toepassing vanaf 01/01/2015, stelt art. 194ter WIB 92 voortaan als voorwaarde de belastbaarheid van de beroepsinkomsten onder het gewone stelsel van aanslag.

M.b.t. de productie- en exploitatie-uitgaven die in België werden gedaan stelt art. 194ter, §1, eerste lid, 7° WIB 92 het volgende :

“ de in België gedane uitgaven die betrekking hebben op de productie en exploitatie van een in aanmerking komend werk en waaruit beroepsinkomsten voortvloeien welke, ten name van de begunstigde, belastbaar zijn in de personenbelasting, in de vennootschapsbelasting, of in de belasting van niet-inwoners **aan het gewoon stelsel van aanslag**, met uitzondering van de uitgaven vermeld in artikel 57, die niet worden verantwoord door individuele fiches en een samenvattende opgave, van de kosten vermeld in artikel 53, 9° en 10 °, van de in artikel 53, 24°, vermelde uitgaven of voordelen, alsmede van alle andere kosten die niet werden gedaan voor de productie of de exploitatie van het in aanmerking komend werk.”

De memorie van toelichting bij de wet zegt over de notie ‘gewoon stelsel van aanslag’ het volgende :

“ Waar de wettekst hier verwijst naar het gewone stelsel van aanslag, is dit **bedoeld om bijzondere stelsels te weren die reeds in fiscale voordelen voorzien, zoals bijvoorbeeld het stelsel dat betrekking heeft op kunstenaars niet-inwoners, waarvoor de inhouding van 18 % bedrijfsvoorheffing de enige belasting op hun inkomen is. De uitgaven die dienen voor het betalen van deze kunstenaars komen niet in aanmerking als kosten die in België werden gedaan** en hebben dus geen impact op de verhouding van 70 % van de Belgische uitgaven die rechtstreeks verbonden moeten zijn met de productie en 30 % van de Belgische uitgaven die niet rechtstreeks verbonden zijn met de productie.”

B. Buitenlandse artiesten

Voor zover nodig wordt in de circulaire nr. Ci.R.9.Div./546.156 van 01.02.2002 er aan herinnerd “dat de voorheffing van 18 % in principe wordt toegepast op het brutobedrag van de inkomsten in kwestie. Rekening houdend met het vluchtig karakter van de belastbare materie in het onderhavige geval – karakter inherent aan de tijdelijke en vaak kortstondige aard van de artistieke evenementen, oorsprong van de belasting – heeft de wetgever gekozen voor een matige bevrijdende inhouding, toegepast op een brutobedrag in plaats van een zwaardere taxatie op een netto-inkomen, a posteriori gebaseerd op een nog te verifiëren aangifte. De keuze is bijgevolg gevallen op een eenvormig belastingpercentage, dat werd bepaald rekening houdend met de uitgaven die over het algemeen gemaakt worden door professionele podiumkunstenaars of door ondernemingen gespecialiseerd in de productie van vertoningen.”

De circulaire definieert een **Podiumkunstenaar** als volgt : “Elke persoon, die alleen of in groep, deelneemt aan voorstellingen, vertoningen, vertolkingen van artistieke werken of er hoofdzakelijk, met een winstgevend doel, zijn talenten aan wijdt om het publiek te vermaken. Zijn in het bijzonder als ‘podiumkunstenaars’ te beschouwen : toneelspelers en acteurs, muzikanten, zangers, dansers, imitators, circusartiesten en presentatoren of animatoren van vermakelijkheden. Zijn daarentegen niet als ‘podiumkunstenaars’ te beschouwen : theater- en filmregisseurs, choreografen, decorbouwers, scenarioschrijvers en componisten, mannequins, journalisten belast met het presenteren van televisiejournaals of radiuitzendingen, enz.”

C. Conclusie

Indien de Overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting de heffingsbevoegdheid voor inkomsten van artiesten, niet-inwoners toekennen aan België, is het verplicht om de bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18 % toe te passen. De Belgische werkgever mag niet op eigen initiatief een ander bedrag aan bedrijfsvoorheffing inhouden, zelfs niet op expliciete vraag van de artiest. De geest van de wet wordt immers niet gerespecteerd indien dit gedaan wordt met de loutere bedoeling een uitgave in aanmerking te laten komen voor tax shelter terwijl ze oorspronkelijk niet in aanmerking komt.

In principe kan de uitgave dus niet in aanmerking komen als Belgische uitgave.

Indien de inkomsten evenwel a posteriori geregulariseerd worden in de belasting niet-inwoners, zouden de inkomsten in aanmerking kunnen komen als Belgische uitgaven.

Opgelet : de artiest **kan nooit verplicht worden zich te regulariseren**. De bedrijfsvoorheffing van 18 % is immers bevrijdend en is voor hem de eindbelasting.

III. Komen de beroepsinkomsten van een dienstverrichter (andere dan podiumkunstenaars), die geen Belgisch fiscaal inwoner is, opgenomen op de Belgische payroll, in aanmerking als Belgische uitgave ?

Volgens de door België afgesloten overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting zijn de inkomsten slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat op wiens grondgebied de activiteit wordt uitgeoefend.

Indien de opnames slechts gedeeltelijk in België plaatsvinden of de prestaties slechts gedeeltelijk in België worden geleverd, zullen enkel die dagen eventueel in aanmerking komen en niet de gepresteerde dagen in het buitenland.

Voor niet-inwoners die niet gedurende het volledige belastbare tijdperk in België een tehuis hebben behouden moet in dat geval de bedrijfsvoorheffing berekend worden volgens schaal III. Deze schaal houdt geen rekening met de persoonlijke of familiale toestand van de betrokkene, zodat daarvoor geen enkele vermindering wordt toegekend bij de inhouding van de bedrijfsvoorheffing.

De inkomsten moeten in principe geregulariseerd worden via een aangifte in de belasting niet-inwoners. Onder die voorwaarden zullen de inkomsten in aanmerking komen als Belgische uitgaven zoals bedoeld in art. 194ter, § 1, alinea 1, 7 ° WIB 92.